

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๓๗

กามคุณ

หนังสือนี้เอาไปโยนขึ้นหิ้ง แล้วเก็บสั่งสมหนังสือเอาไว้ว่าเรามีหนังสือเท่านั้นเล่มเท่านี้เล่ม ไม่น้อยหน้าใคร แต่ไม่ได้อ่านดูตัวเองนั่นซี อ่านหนังสือไม่อ่านเอาไปโยนขึ้นหิ้งใช้ไม่ได้นะ ไม่เห็นคุณค่าของหนังสือ พระพุทธเจ้าสลบ ๓ หนกว่าจะได้เป็นพระพุทธเจ้า ครูบาอาจารย์แต่ละองค์ที่จะได้นำหนังสือมาแจกพวกเรานี้แทบเป็นแทบตายทั้งนั้นละ ไม่มีองค์ไหนสบาย ๆ มาแหละ มีแต่องค์เดนตายมา เราเอาไปโยนขึ้นหิ้งมันเข้ากันได้ไหมละ เข้าไม่ได้นะ

ถ้าอยากเป็นคนดีให้เอาไปอ่าน อ่านหนังสือแล้วก็อ่านตัวเองเทียบกันไป หนังสือท่านว่ายังไง ๆ เราปฏิบัติตัวเรายังไง ๆ ดู ตรงไหนควรแก้ไขยังไง ๆ ให้รีบแก้ไข อ่านไปสังเกตตัวเองไป ตรวจตราดูตัวเองไป แก้ไขตัวเองไปเรื่อย ๆ เป็นคนดีได้ ไม่ได้ดีเฉย ๆ ไม่ได้ชั่วเฉย ๆ นะ มีเหตุมีผลที่ควรจะต้องจะชั่ว ถ้าทำตัวให้ดีก็เป็นคนดี ทำตัวให้ชั่วก็เป็นคนเลวไปเลย ไม่ใช่อยู่ ๆ ก็ดี อยู่ ๆ ก็ชั่ว มีเหตุมีผลควรดีควรชั่ว

หนังสือนี้แจกมาหลาย ๆ ล้าน เริ่มแจกมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๑๔ -๑๕ มาจนกระทั่งปานนี้ คิดดูซิก็ปีแล้ว ๒๐ กว่าปีแล้วนี่ แจกไม่อัดไม่อั้นแจกมาเรื่อยอย่างนี้ มันหลายล้านเล่มไม่ใช่ธรรมดาเพราะพิมพ์แต่ละครั้ง ๆ เป็นหลายแสนเล่ม พิมพ์มาตลอด เอาไปก็ไปอ่าน ถ้าอยากเป็นคนดีให้ไปอ่าน ถ้าอยากเป็นคนเลวแล้วก็อย่าอ่าน ให้หาอ่านตั้งแต่พวกโป๊ ๆ เป๊ะ ๆ เต็มบ้านเต็มเมือง เหมือนเมืองหมาแล้วนะเดี๋ยวนี้ไม่ใช่เมืองมนุษย์แหละ มันเป็นเมืองหมาไปแล้วเดี๋ยวนี้ ไม่มียางอาย หิริโอตตปปะไม่มี

ศีลธรรมท่านมาปกปิดเอาไว้ตรงไหนที่จุจาดบาดตา ศีลธรรมท่านมาปกปิดเอาไว้ เช่นนุ่งเครื่องนุ่งเครื่องห่มอะไรธรรมดา ๆ ให้สวยงามธรรมดาน่าดูน่าชมธรรมดา ไม่ใช่แบบประเจิดประเจ้ออะไรอย่างนั้น อย่างทุกวันนี้มันเลยประเจิดประเจ้อแล้วนะ มันไปถึงไหนแล้วก็ไม่รู้แหละ จิตใจคนมันต่ำทรามลงไปทุกวัน ๆ แล้วความประพฤติมันก็ต้องเลวลงไป ๆ สุดท้ายหาคนดีไม่ได้

เมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธด้วยซ้ำ แล้วหาคนดีตามเรื่องความเป็นชาวพุทธไม่ได้นี้ทำยังไง ปล่อยเนื้อปล่อยตัว เครื่องส่งเสริมจะให้เป็นคนชั่วนี้มากต่อมากเวลานี้มองไม่เห็นนะ มาทุก

ทิศทุกทางที่จะเข้ามาทำลายเมืองไทยเราเนี่ย ชาวพุทธไม่ได้มองดูพุทธนะ มองดูตั้งแต่กิเลส ตัณหาพาเพลิดพาเพลินรีนเริงบันเทิง หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ ๆ อ่านดูแล้วสลดสังเวช เอาเรื่องความประพฤติของมนุษย์แหละมาลงในหนังสือพิมพ์เนี่ย มีน้อยก็ตามมันก็แสดงถึงความมากของมนุษย์ที่เป็นอย่างนั้น ลืมเนื้อลืมตัวขนาดนั้นเวลานี้

ไม่มีใครเป็นแบบฉบับใครได้ทำยังไง เพราะตัวเองเป็นแบบฉบับตัวเองไม่ได้ก็เป็นแบบฉบับของใครไม่ได้ซี ตัวเองก็เลวก็ริยาแสดงออกไปก็ทำให้คนอื่นได้เห็นได้ยินเลวไปตาม ๆ กัน แล้วกลายเป็นคนเลวไปตาม ๆ กัน กว้างขวางออกมากมายไม่มีที่สิ้นสุด เพราะต่างคนต่างเลว ประพฤติตัวเหลวแหลกแหวกแนว ก็ริยาแสดงออกดูไม่ได้ ๆ โลกอันนี้เลยเป็นโลกดูไม่ได้แล้วเวลานี้

เมื่อไรเราจะปรับเนื้อปรับตัวเราให้ดี ตื่นบ้ำกันอะไรกับโลกภายนอกเขา เขาเอามาหลอกหาเงินหาทอง เสียทั้งเงินเสียทั้งใจ เสียทั้งความเป็นมนุษย์ หลักฐานมันคงแห่งความเป็นคนไทยเราจะไม่มีเหลืออะเวลานี้ ปล่อยให้พวกยักษ์พวกผีพวกไม่มีศาสนาเขามากว่าวันเอาไปกินหมด ภายนอกก็กินภายในก็กิน ตับปอดไม่มี เอาไปกินหมดนั่นแหละ คนฉลาดหากินกับคนโง่กินอย่างนั้นแหละ กินจนไม่มีตับก็ยังไม่รู้เนื้อรู้ตัวเลย

อันไหนจะเป็นเนื้อเป็นหนังเป็นตัวของเราที่สงวนรักษาไว้ซี เช่นพุทธศาสนาเนี่ยเป็นศาสนาที่ประดับคนให้เป็นคนสมบูรณ์แบบ เป็นมนุษย์ดีสมบูรณ์แบบ จินตียเยี่ยมได้ เราไปหลงบ้ำอะไรกับเรื่องกิเลสตัณหา มันเคยมีมาตั้งแต่เมื่อไร สิ่งเหล่านี้มีประจำโลกประจำสงสารมา แม้แต่สัตว์เดรัจฉานเขาก็มี ตัวผู้ตัวเมียมีไม่อดไม่อยาก เราเป็นบ้ำอะไร มนุษย์เป็นบ้ำมากกว่า สัตว์นะ ไม่ได้เป็นบ้ำธรรมดาเนาะ สัตว์เขาไม่เห็นตื่นเต้นอะไร ธรรมดา ๆ อันนี้เหมือนหนึ่งว่าฟุ้งเกิดมีขึ้นมาเมื่อวานนี้วานซืนนี้ พากันตื่นกันเต้นเป็นบ้ำกับมัน ไม่มีความเคยชิน ไม่มีความเห็นเหตุเห็นผลของมันเลย แล้วก็ทำลายตัวเองนั่นแหละ

เด็กไปโรงร่ำโรงเรียนก็ไม่ได้ศัพทที่ได้แสงนะเวลานี้ เหลวแหลกแหวกแนวไปหมด ครูที่เป็นแบบก็เป็นแบบไม่ได้ เด็กก็เลวเหลวไหลครูก็โหลเล มีตั้งแต่แบบเดียวกัน ไปโรงร่ำโรงเรียน ครูต่อครูยังไปฆ่ากันในโรงเรียนอีก นั่นหรือแบบฉบับที่ดีพิจารณาซิ นี่ก็เป็นเพราะความเหลวแหลกอันนี้ละ กิเลสตัณหาราคะนี้ตัวมันทำให้เป็น มันอายุเมื่อไรราคะตัณหา โรคหน้าด่านรู้จักไหม พากันรู้แล้วยังโรคหน้าด่าน โรคไม่รู้จักอายุคือโรคอันนี้ โรครุนแรงมาก โรคก่อความพินาศฉิบหายได้โดยไม่สงสัยคือโรคอันนี้เอง

ศีลธรรมมีทำไมไม่เอาไปคัตค่านด้านทานปราบกัน หรือปล่อยให้คนเสียทั้งคน ๆ ไปเป็นของดีแล้วหรือ เมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธนี่ ดูไม่ได้นะ เอาหนังสือไปอ่าน อ่านหนังสือ

แล้วก็อ่านตัวเองไปพร้อม เทียบเคียงกับตัวเองซิถ้าอยากเป็นคนดี มีแต่ชื่อนายดี นายมี นางสวรรค์ นายพรหมเต็มอยู่ในเรือนจำ มีแต่ชื่อเฉย ๆ ชื่ออยู่จรวดดาวเทียมโน่น คนจมนอยู่ใต้ก้นนรกมันดูได้หรือ ความประหลาดใจแต่ชื่อนี้ อู๋ ยิงตั้งกันขึ้นจนเลยจรวดดาวเทียม ตั้งชื่อไฟเพราะเพราะพริ้ง ผู้ฟังหายไปเลยตั้งชื่อไหนออกมาก็ดี

พอพูดอย่างนี้เราก็ระลึกได้ เราไปอยู่ในป่าในภูเขาออกมาบิณฑบาตบ้านเขา คนนั้นแกอยู่อยุธยา แกไปมีครอบครัวอยู่ในป่าในเขา แล้วพาเมียพาลูก ลูก ๒ คนมาใส่บาตร เวลาพูดขึ้นมาเสียงก็เป็นเสียงทางภาคกลางนั่นแหละ มาจากไหน บอกมาจากอยุธยา แล้วทำไมถึงได้มาติดมาพันนี้ โอ๊ย มันยากเพราะอันเดียวแหละว่าเงี้ย คือผู้หญิงผู้ชายนี้ไม่ว่าอยู่ไหน ๆ มันติดกันเลย เหมือนไฟตัวผู้ตัวเมีย อันนี้ก็ตัวผู้ตัวเมีย ผู้หญิงก็ตัวเมีย ผู้ชายก็ตัวผู้ ไปไหนมันติดกันได้สบายเลย มันไม่ว่าอยู่ไหนต่ออยู่ไหนละ

แล้วทำไมถึงได้มาครอบครัวอยู่ในป่าอย่างนี้ละ อู๋ มันยากเพราะอันเดียวแหละ นี่ลูกชายเธอทั้งสองคนนี่ ไซ้ แล้วชื่อว่าเงี้ยละ คนหนึ่งชื่อกรุงศรี ฟิงซิ แล้วคนนี่ละ ชื่อหัสดี เราเลยไม่ลืมนะ โห ชื่อมันอยู่จรวดดาวเทียมโน่น คือพ่อเขาอยู่กรุงศรีอยุธยา อยู่จังหวัดอยุธยา ชื่อก็เลยพาดพิงให้กับพ่อว่ากรุงศรี หัสดีคนที่สอง ถ้ามีคนี่สามจะว่าอะไร จรวดหรือดาวเทียมก็ไม่ว่านะ เราก็เลยจำได้มาเรื่อย ๆ คือเขาจะพูดสำนวนภาษาทางนี้มันก็ไม่เหมือน มันหากมีแปร่ง ๆ ของมันอยู่ในนั้น เราก็เลยถาม แล้วอยู่ไหนถึงได้มาอยู่ที่นี่ อยู่อยุธยาว่าเงี้ย แล้วทำไมจึงต้องมาติดพันในป่านี้ละอยู่ตั้งอยุธยา อู๋ ยากเพราะอันเดียวแหละ ฟิงซิ

อย่างนั้นแหละผู้หญิงกับผู้ชาย อยู่ไหนก็อยู่เกาะมันเหมือนไฟกับเชื้อไฟ น้ำมันเบนซิน สาดเข้าไปซิ พริบเดียวเลย นี่ตัวผู้ตัวเมียเป็นอย่างนั้นละ มันไม่ได้ว่าใครอยู่ไหน ๆ พอเห็นกันว่าเงี้ย หวานจ๋อยไปเลย พอมองเห็นกัน หนู-พี่ไปด้วยได้ไหม ให้พี่ไปด้วยได้ไหม มา ๆ อ้าย (พี่) ถ้าคนภาคนี้ มาอ้าย ถ้าภาคกลางก็ มาพี่ ก็อันเดียวกันแหละพี่กับอ้าย ครั้นเห็นกันละพันกันโลดเหมือนหมาเดือน ๙ เดือน ๑๒ เคยเห็นไหมหมาหน้าเดือน ๙ เดือน ๑๒ พอเห็นกันมันพันกันเลยตัวผู้ตัวเมีย อันนี้ไม่ว่าเดือน ๙ เดือน ๑๒ เจอเมื่อไร ให้พี่ไปด้วยได้ไหมเลย มาพี่ มาอ้าย อย่างนั้นแล้วเรื่องราคะตัณหามันใช้เล่นเมื่อไร

เพราะฉะนั้นท่านถึงให้เอาศีลธรรมครอบเอาไว้ ให้มันอยู่ในกรอบแห่งความพอดีเหมือนไฟเราที่ใช้ตลอดทั่วโลกดินแดนไฟนี้ปราศจากไม่ได้ เพราะถือเป็นการจำเป็น แต่ต้องรักษาอยู่ในขอบเขตไม่ขึ้นเป็นภัยก็คือไฟ อันนี้ราคะตัณหาที่ท่านให้นามว่ากามคุณ คือเมื่อรักษามันได้แล้ว สามภรรยาคู่ด้วยกันก็ผาสุกร่มเย็น ตายใจกันได้ เหมือนได้คู่ชีวิตว่าเงี้ยแหละ ผู้หญิงก็ดี ผู้ชายก็ดี เหมือนได้คู่ชีวิตฝากเป็นฝากตายต่อกันได้

นี่ถ้าต่างคนต่างปฏิบัติให้อยู่ในกรอบของศีลธรรมแล้ว ผัวเป็นผัว เมียเป็นเมีย นอกนั้น เป็นกาฝาก นอกนั้นเป็นสนิมกัดเหล็ก ไม่ยุ่ง ผู้หญิงผู้ชายมีกลิ่นที่หมื่นก็แสนก็ตามนะไม่สนใจ เพราะนั่นเป็นยาพิษทั้งนั้น ที่เป็นคุณมีแต่ภรรยาของเราคนเดียว สามียังคนเดียวนี้เรียกว่า กามคุณ กามเป็นคุณ อยู่ด้วยกันเป็นผาสุกจนถึงวันล้มวันตายก็ผาสุกเย็นใจไปตลอดสาย ไม่ได้ มีเรื่องอันนี้เข้าไปยุ่งเหยิงวุ่นวายก่อนเลย นี่ท่านเรียกว่ากามคุณ

พอพลิกจากนี้ไปก็เป็นกามโทษ มีเท่าไรแหลกไปเลย ๆ สามียังภรรยาได้กันมาแล้วก็ เหมือนกับมวยได้คู่ต่อสู้ว่านั่นเถอะ เขามาแย่งแซมเปียนแหละ ทำชิงแซมเปียน ผู้หญิงคนนั้นก็ มาทำชิง ผู้ชายคนนี้ก็มาทำชิง ผู้หญิงก็มาทำชิงผัวของตัวเอง ผู้ชายก็มาทำชิงเมียของตัวเอง จะ เอาไปเป็นผัวเป็นเมีย เอาไปเป็นคู่เล่น เอาเป็นคู่สนุกรื่นเริง นี่กามโทษพากันจำเอาไว้นะอย่า ให้มีอย่างนี้ ศีลธรรมมีอยู่ตัดให้มันขาดสะบั้นลงไปเป็นไร ฟันมันขาดสะบั้นลงไป

ต้องเอาให้เด็ด ไม่เด็ดไม่ได้นะ เรื่องอันนี้เรื่องฟินเรื่องไฟจริง ๆ นี่ละให้อยู่ในเตา ใช้ มัน เราละมันไม่ได้สิ่งเหล่านี้ เมื่อเราละมันไม่ได้เราต้องรักษามันสิ ถ้าละได้แล้วก็ยิ่งเป็นของดี นี่ใครก็ละไม่ได้จะว่าไง เมื่อละไม่ได้แล้วให้ต่างคนต่างรักษา ให้เห็นโทษแห่งความละไม่ได้ของตัวเอง คนไม่เป็นท่ามันละไม่ได้ เมื่อละไม่ได้แล้วเราต้องเห็นโทษแห่งความละไม่ได้ เอาที่นี้จะ รักษาในสิ่งที่ควรอยู่ในวิสัยของเรา รักษา มันก็ดีสิ สามียังภรรยาอยู่กันฝากเป็นฝากตายต่อกัน เป็นผาสุกร่มเย็นที่สุด

ลูกเต้าหลานเหลนเกิดขึ้นมา เห็นพ่อเห็นแม่มีความยิ้มแย้มแจ่มใสต่อกัน ลูกเต้าก็มีใจ เป็นใจ พุดอะไรรู้เรื่องรู้อ่าว มีความรื่นเริงบันเทิง เข้าไปเกี่ยวข้องกับเพื่อนกับฝูงก็สง่าผ่าเผยรื่น เริงบันเทิง ไม่ห่อเหี่ยวตีบตัน นั่งที่ไหน ๆ เหมือนตุ๊กตา ทำไมไม่เห็นพุดละ จะพุดยังงี้ก็ตอน จะมานี้พอกับแม่ทะเลาะกันจะว่าอย่างงี้ก็ไม่ได้ใช้ไหมละ มันก็พุดยากนะเด็ก ก็อึกอ๊ก ๆ อยู่ นั้นละ เราพอเห็นอึกอ๊ก ๆ ทำไมพุดไม่ได้สิ เราจะไปตีปากพอกับแม่ให้จะว่างั้นค่อยยังชั่ว ค่อยดี เพราะพอกับแม่ทะเลาะกันให้เด็กมันอ้าอึ้งพุดไม่ได้ นี่เป็นอย่างงั้นนะ

เห็นไหมสิ่งรักษาไม่ได้เป็นอย่างงั้น ถ้ารักษาได้เด็กก็เย็นไปหมดนะ ไปโรงรำโรงเรียนก็ เย็น ครูก็เป็นแบบเป็นฉบับอันดีงามของเด็ก เด็กก็ได้แบบได้ฉบับมาจากพ่อจากแม่ดีงามด้วย กัน มาคละเคล้ากันแล้ว หนึ่งกับหนึ่งบวกกันเป็นสอง สองคนดีแล้ว สามคนดีแล้ว สี่คนดี ห้า คนดี สุดท้ายก็มีแต่คนดีเต็มบ้านเต็มเมือง มีเท่าไรไม่เพ้อคนดี แต่คนชั่วนี้มีเพียงคนเดียวเท่านั้นเพื่อแล้ว ๆ ยังมีหลายคนเข้าไปบ้านแตกสาแหรกขาด พากันจำเอานะ เอาหนังสือไปอ่าน

เอาละที่นี้จะให้พร เป็นไงฟังเทศน์วันนี้เข้าใจหรือเปล่า นั้นเป็นไรกัน เป็นภรรยาครบ นั้นละอย่าให้เป็นคู่ต่อสู้กันนะ ต้องให้เป็นคู่ฝากเป็นฝากตายอย่างที่ว่าตะกั้นนี้เข้าใจหรือเปล่า

ต้องอย่างนั้น เราเป็นผู้ชายอย่าทำให้เสียเกียรติไม่ได้นะ พ่อเห็นผู้หญิง ว่าใจหนูนี้ไม่ได้นะ นี่
เสียเกียรติผู้ชาย

เอาละพ่อ สONGกัณฑ์แล้ว